

БЪЛГАРСКА ТЪРГОВСКО-ПРОМИШЛЕНА ПАЛАТА

БЪЛГАРСКА ТЪРГОВСКО-
ПРОМИШЛЕНА ПАЛАТА

Изм. N 2125
дата 12.11.2019

**ДО
ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА КОМИСИЯТА
ПО ИКОНОМИЧЕСКА ПОЛИТИКА
И ТУРИЗЪМ –
Г-Н АЛИОСМАН ИМАМОВ**

ОТНОСНО: ВАШЕ П. ИЗХ. № КИП 353-01-23/17.10.2013 ГОД.

УВАЖАЕМИ Г-Н ПРЕДСЕДАТЕЛ,

В отговор на посоченото по-горе Ваше писмо предоставяме становището на членовете на Българска търговско-промишлена палата (БТПП) по законопроекта за икономическите и финансови взаимоотношения с дружества, регистрирани в юрисдикции с преференциален данъчен режим и техните действителни собственици (наричан по-нататък „Законопроект/а/ът“):

Членовете на БТПП имат сериозни забележки по разпоредбите от Законопроекта, въпреки че споделят целите на проекта за предотвратяване избягването на данъчното облагане в стопански дейности, които засягат голям обществен интерес.

Следните са бележките и предложенията на БТПП:

1. За решаване на целите на законопроекта разпоредбите му предлагат е регламентиране на забрана – уредена в чл. 3 от законопроекта, а не задължение за деклариране на действителния собственик, което е другото концептуално решение на проблема.

Повечето от законодателствата, които ограничават присъствието на дружества, регистрирани в юрисдикции с преференциален данъчен режим до чувствителни сфери на икономиката и финансите си, са избрали втория подход.

Аргументът, че декларирането на действителния собственик създава риска от подаване на декларация с невярно съдържание, в която да се декларира трето лице - вместо действителния собственик. Едва ли, обаче, ще са много тези, които биха рискували провалянето на свои съществени икономически интереси, чрез невярно деклариране. Изброените чувствителни сфери на българската икономика, в които се въвеждат ограниченията на офшорните компании, бележат високата степен на икономически и финансов интерес, който е придобит или се възнамерява да бъде придобит. Малко вероятно е този икономически и финансов интерес да бъде рискуван в името на анонимността. Още повече, че държавата разполага с необходимия ресурс, а може да осигури и обучението на специалисти, които да разследват всеки един конкретен случай в който инвестициите са свързани с голям икономически и финансов интерес.

Повечето от офшорните юрисдикции, под натиска на ОИСР, елиминираха възможността за придобиване на акции на приносител в техни дружества. Това сториха Британските Вирджински Острови от 1 януари 2009 г, и Панама от 2010 г. В момента се броят на пръстите на едната ръка държавите и юрисдикциите, в които е възможно да се придобият акции на приносител, но и при тях скриването на действителния собственик е обречено. На първо място, защото са подложени на безпрецедентен натиск от страна на държавите-членки на ОИСР, свързан със свирепи икономически санкции, а от друга защото всички юрисдикции с преференциален данъчен режим са принудени да сключват Споразумение за обмен на информация както помежду си, така и със страните от ЕС и ОИСР. Вече се договарят и първите Споразумения за обмен на информация между България и Джърси от една страна, и България и Гърнзи от друга страна. В обозримо бъдеще всички юрисдикции с преференциален данъчен режим ще бъдат покрити от такива споразумения.

Поради всичко изложено считаме, че не трябва да има дори и относителна забрана, а само задължение за деклариране на действителния собственик.

2. В Законопроекта, в частта на чувствителните сфери, е пропусната една, която е с изключително практическо значение – а именно, участието на офшорни компании в дружества по ЗЗД или консорциуми по чл. 276 от ТЗ. В сферата на строителството и инфраструктурните проекти създаването на такива дружества и консорциуми е ежедневие. Поради това е необходимо да се въведе регулация (под формата на забрана или задължение за деклариране на действителния собственик), когато едно офшорно дружество участва в съдружие с дружества, чиито действителни собственици са известни.

3. В изключенията на Законопроекта е пропуснато в частта на забранителния режим едно много важно обстоятелство, свързано с факта, че собственик на офшорно дружество може да не е друго дружество от обособена икономическа група, а физическо лице, което е декларирало по надлежния ред в данъчната си декларация участието си в това дружество. В този случай няма логика забраната да не отпадне и да не се включи това лице в списъка на изключенията от ограниченията на чл. 3. Дали едно лице ще участва пряко, или чрез офшорно дружество, в което е декларирало участието си, е право на негов личен избор. Още повече, че участието му в такова дружество не може да бъде свързано с каквито и да било данъчни преимущества, поради прилагането на данъци при източника върху дивидентите, лихвите, авторските и лицензионни възнаграждения и пр., които при това са върху брутната сума на доходите на това лице.

Поради гореизложеното, предлагаме в чл. 4 да се включи нова т. 4 със следното съдържание:

„4. Дружеството, регистрирано в юрисдикция с преференциален данъчен режим е собственост на местно физическо лице, което е декларирало в България своето участие по надлежния ред.”

4. Недоумение буди фактът, че в чл. 5 от законопроекта не е нормирана последица от представянето на документ с неверно съдържание.

В тази връзка предлагаме:
допълване на чл. 5 от Законопроекта, с което да се регламентира правната последица при представянето на документ с неверно съдържание при извършването на дейността „учредяване или придобиване на участие в лице, издател на периодични печатни издания.

5. В законопроекта неслучайно се използва термина „юрисдикция” вместо „държава”. Това е така, защото много от териториите, които предоставят данъчни облекчения и им е придаден самостоятелен икономически статут, без самите те да имат характеристиките на държава, (защото например, външната им политика не е автономна и самостоятелна, а е зависима от държавата, под чийто суверенитет се намира територията).

Поради това, би било препоръчително юрисдикция да бъде дефинирано като понятие по следния начин:

„Юрисдикция означава:

1. Държава;

2. Територия, на която е придаден самостоятелен икономически статут, включително и правото на налага свои собствени данъци, различни от данъците на държавата, под чийто суверенитет се намира, както и правото да освобождава или да не облага определени или всички приходи и доходи от данък.

6. В Законопроекта липсват легални съдържания на понятията:

- „дружество-майка“;
- „дъщерно дружество“,

поради което предлагаме:

в Допълнителните разпоредби на законопроекта да се легализират тези употребени в Законопроекта понятия.

За понятията „дружество-майка“ и „дъщерно дружество“ съществуват различни легални дефиниции (срв. напр. понятията за „контрол“ на дружеството-майка върху дъщерното дружество, според Закона за публично предлагане на ценни книжа и Закона за кредитните институции, респ. - Закона за допълнителния надзор върху финансовите конгломерати).

7. Чл. 4, т. 3 от Законопроекта е неясна в частта на израза „и неговите действителни собственици...“, поради което

предлагаме

преработване на разпоредбата, с цел изясняване на обстоятелството:

- чию собственици-физически лица има предвид хипотезисът – на дружеството-майка, респ. – дъщерното дружество – местно лице, или на дружеството, регистрирано в юрисдикция със специален преференциален режим;
- с какви документи, следва да се установява наличието на визираното изискване.

С уважение,

Цв. Симеонов
председател на БТЩ

